

BAYRAMINIZ MÜBÂREK OLSUN (1)

Allah'ın lütfuyla bir bayrama daha ulaşmış bulunuyoruz. Okurlarımın ve bütün Müslümanların bayramlarını tebrik eder, nice bayramlara sağlık ve âfiyet içerisinde ulaşmalarını dilerim.

Bu bayrama Arapça adıyla İd-i Aħ̣ hâ (Kurban Bayramı) denilir. Kurban kesiminden ötürü Bayram bu adı almıştır.

Kurban kimilerinin iddia ettiği gibi farz değil, sünnettir. Hacca giden kurban kesmek isterse keser. Ama sadece hac (ifrad haccı) yapanın kurban kesmesi gerekmez. Fakat hacca gitmemiş olanların kurban kesmesi, bir emir değil, Hz. İbrahim'den kalma sünnettir. Bunu ben söylemiyorum, Peygamberimiz söylüyor: "Mâ hâzihî'l-adâhî illâ sunnetu ebîkum İbrâhîm salavâtullahi aleyhi ve selâmuhû: Bu Kurbanlar Atanız İbrâhîm'in (Allah'ın rahmeti ve esenliği ona) sünnetidir." (İbn Mâce, Adâhî: 3; el-Mustedrek, Tefsîr: 2/389).

Kurban, üç mezhebe göre sünnet-i ayn-ı müekkededir. Faili sevap alır, terk eden cezaya duçar olmaz. Hanefilere göre de kurban sünnet-i ayn-ı müekkededir. Hanefiler bu sünnete vâcib diyorlar.

Peygamberimiz kurban kesmiştir ama her kurban bayramında kurban kestiği sabit olmadığı gibi halifeler de hac dışında kurban kesmemişlerdir. Şafiiler de kurbanı sünnet bilirler. Ben de sünnet olduğu kanaatindeyim.

Aslında önemli olan, kişinin kendi nefisini Hak yoluna vakfetmesi, Hakk'ın buyruğuna tam teslim olması., nefis şeytanını Hak yolunda kurban etmesidir. Lafzan zayıf da olsa meşhur: "Ölmezden önce ölünüz!" hadisi, insanlar arasında huzur ve barışın tam tesisi için nefsin batıl isteklerini Hak için kurban etmesini önermektedir. Çünkü kıskançlıkların, huzursuzlukların, kavgaların, cinayetlerin temelinde nefsin kaprisleri yatmaktadır. Bu arzuların temeline inilse bunlara ulaşmak için kavgalara hiç gerek olmadığı anlaşılır. Çünkü dünyada kalıcı bir şey yok. Ulaşılan arzular, sonunda yok olacaktır. İnsanla kalıcı olan hevesler, kaprisler, kin ve nefretler değil, sevgidir, diğerkâmlıktır, fedakârlıktır, Kur'ân'ın deyimiyle a'mâl-i sâliha'dır. Kur'ân dünya varlıklarının geçiciliğini çarpıcı örneklerle anlatır:

“Görmedin mi Allah gökten bir su indirdi, onu yerin içindeki kaynaklara geçirdi, sonra onunla çeşitli renklerde ekin çıkarıyor. Sonra (ekin) kurur, onu sararmış görürsün. Sonra Allah onu bir çöp yapar. Şüphesiz bunda sağduyu sahipleri için bir ibret vardır.” (Zümer: 21),

“Biliniz ki dünya hayatı bir oyun, eğlence, süs, kendi aranızda övünme mal ve evlât çoğaltma yarışdır. Tıpkı bir yağmura benzer ki; bitirdiği ot ekincilerin hoşuna gider, sonra kurur, onu sapsarı görürsün, sonra çer çöp olur. Âhirette ise çetin bir azap; Allah’tan mağfiret ve rıza vardır. Dünya hayatı aldatıcı bir zevkten başka bir şey değildir.” (Hadîd: 20)

Bu âyetlerde dünyâ hayâtının geçiciliği anlatılır: Oyun, eğlence, süslenme, birbirine karşı övünme, çok mal ve evlât sahibi olma hevesleriyle kendini gösteren dünyâ yaşamı, yerden çıkıp yükselen, sonra sararıp kırılan çöpe dönen bir bitkiye benzetilmektedir. Önce çiftçinin hoşuna giden ekin, sonunda nasıl sararır, kırılan çöp haline gelirse, insanın dünyâdaki ömrü de öyledir. Önce yetişip delikanlı olması, annesini babasını sevindirir, ekinin çiftçileri sevindirmesi gibi evlâdın yetişmesi de yetiştirenleri sevindirir. Sonra bu genç insan yavaş yavaş solmağa, gücü azalmağa başlar ve sonunda hayatı çekilen beden, çöp gibi kuruyup düşer. İşte eğlence, süslenme, mal ve evlât edinme hevesleriyle geçirilen dünyâ hayâtı da böyle kısadır. Bundan insana bir yarar yoktur. Dünyâ tutkusu, insanın âhiret cezâsına çarpılmasına neden olur. Fakat Allah, tevbe edenleri, gönüllerini bu tutkunun etkisinden kurtarmağa çalışanları bağışlar.

(devamı yarın..)